

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] man her sigter til ved „unødige Omkostninger“, om det er Sortbørsløn. Unødvendige Omkostninger kan jo forekomme inden for en hvilken som helst Kategori af Omkostninger; det kan være en Bedrift, der er daarligt ledet, hvis Leder ikke er Opgaven voksen, ikke forstaar at lægge Arbejdet rationelt til Rette, det kan være Raastoffer, der er købt paa Sortbørs, det kan være en Teknik, der er forældet, og det kan naturligvis ogsaa være Arbejdsløn. Der kan paa alle disse Omraader være Ting, der vil bevirke, at Omkostningerne skønnes at være for høje til, at man skal tage Hensyn til det.

Jeg vil her gøre opmærksom paa en Ting, nemlig at det, dette Forslag drejer sig om, er ikke at udvide Priskontrolraadets Bemyndigelse, men tværtimod at begrænse den. Der staar nemlig i Forvejen i § 8, Stk. 2, at Priserne skal fastsættes efter de faktisk afholdte nødvendige Omkostninger. Her ligger Skønnet. Priskontrolraadet er i Forvejen bemyndiget til at skønne over, hvorvidt en Omkostning er nødvendig; det eneste, der sker nu, er, at man begrænser Friheden i dette Skøn, idet man søger at fastlægge det i den Retning, som det er formulert i Lovforslaget.

Med Henblik paa det ærede Medlems Bemærkninger til § 8, Stk. 6, skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det alene er Tanken, at der herved dannes det, det ærede Medlem kaldte en Friliste for Priskontrollen. Det ærede Medlem siger, at § 13, Stk. 3, andet Punktum, der angaar Ønsket om, at der paa selve Varen eller paa dens Emballering skal angives Varens Vægt, dens Sammensætning og Tidspunktet for dens Fremstilling, hører ikke hjemme i denne Lov. Deri er jeg ikke enig med ham. Det ærede Medlem siger dernæst, at det er for sent, man kommer med det. Det kan jeg i nogen Grad være enig med ham i. Dette Forslag hører dog ogsaa til de Forslag, der er enstemmigt vedtaget af Priskontrolraadet.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en Pristidende, som blev berørt af baade det ærede Medlem Hr. Weikop og flere af de følgende Talere, vil jeg gerne gøre det ærede Medlem Hr. Weikop den Indrømmelse, at det er en Fejl, at Priskontrolraadet, naar det stiller Forslaget, ikke samtidig oplyser, hvor meget en Pristidende vil koste. Med Hensyn til

Hovedformaalet med en Pristidende vil jeg i øvrigt gøre opmærksom paa, at det i første Række er en Imødekommen af Krav, der er stillet her fra konservativ Side. Under Debatten om Vareforsyningsloven, hvor det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, beskæftigede sig med disse Problemer, fremholdt han med megen Skarphed og Kraft, at vi burde have større Offentlighed i Administrationen, først og fremmest i den økonomiske Administration. Det er jo netop dette Ønske, som jeg tror vi fra socialdemokratisk Side fuldt ud kan slutte os til, der imødekommes med dette Forslag. Meningen med en Pristidende er ikke at skabe et stort Blad, der sluger Masser af Papir, udkommer i Kæmpeoplæg og delvis overflødiggør Aviser. Det er Tanken at skabe et Organ, hvorigennem der gives Offentligheden Meddelelse om, hvad der foregaar i Prisadministrationen, ikke alene om de Resultater, man naar til, men ogsaa om, hvordan man er naaet til dem. F. Eks. kan man angive, hvilke Synspunkter Erhvervsorganisationerne har haft i Forbindelse med dette eller hint Prisproblem. Jeg tror, det er noget overordentlig nyttigt og rigtigt, man her er inde paa, noget, der kan faa Betydning som en Nydannelse for hele vor økonomiske Administration fremover.

Det er nævnt i Priskontrolraadets Bemærkninger, at man herved vil spare en Del Udgifter til Pressen. Jeg tror nu ikke, der naas saa forfærdelig meget i den Retning. Det er naturligvis altid Administrationens Pligt at spare Omkostninger, og det er vel ogsaa rigtigt, at de Annoncer, der nu indrykkes i Bladene, hvorved Prismyndighedernes Bekendtgørelser offentliggøres, koster ret store Summer; men jeg tror, de stadig vil være nødvendige, uanset om vi faar en Pristidende, fordi denne ikke kommer ud til Befolkningen, og disse Bestemmelser skal jo, for saa vidt de angaar alle Varer, der griber ind i det daglige Liv, ud til Befolkningens Kendskab. Jeg vil derfor ikke tro, at der opnaas nogen større Besparelse i saa Henseende.

Jeg har i Prisdirektoratet forhørt mig om, hvor stort et Oplæg man kunde tænke sig en saadan Pristidende vilde faa, og man har gættet paa 700—800, idet man har tænkt sig, at Bladet skulde fremlægges paa Posthuse; Biblioteker og andre offentlige Ste-